

Krajský soud v Brně

Rooseveltova 16

301 95 Brno

PROSTŘEDNICTVÍM VEŘEJNÉ DATOVÉ SÍŤE

V Praze dne 11. 9. 2019

Žalobce: **Oživení, o.s.**
IČ: 6736 5353
sídlem Muchova 232/13, 160 00 Praha 6 - Dejvice
zapsaný ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze,
oddíl L, vložka 8516
(dále jen „žalobce“)

Právně zastoupen: **Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem**
sídlem Ve svahu 531/1, 147 00 Praha 4, ČAK 15186

Žalovaná: **LESNÍ SPOLEČENSTVÍ OBCÍ, s.r.o.**
IČ: 63474581
sídlem Karasín 3, 593 01 Bystřice nad Perštejnem
(dále jen „žalovaná“)

**Žaloba proti rozhodnutí jednatele společnosti LESNÍ SPOLEČENSTVÍ OBCÍ, s.r.o. o odvolání
proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 15. 7. 2019**

Soudní poplatek ve výši 3000,- Kč bude zaplacen na výzvu soudu

Přílohy: dle textu

I.

Žalobce podal dne 5. 6. 2019 žalované jakožto povinnému subjektu ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfoZ“), žádost, ve které požadoval následující informace:

“Souhrnnou výši odměn vyplacených Vaší společností uvolněným zastupitelům obce, kteří byli členy řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu Vaší společnosti, a to od 1. ledna 2013 do dnešního dne.”

Důkazy: Žádost o informace

Žalovaná dne 24. 6. 2019 vydala rozhodnutí, ve kterém žádost žalobce odmítla. Rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí předmětných informací žalovaná odůvodnila takto:

„Z žádosti o informace vyplývá, že jsou požadovány informace mající povahu osobních údajů konkrétních osob, neboť údaje o případných odměnách uvolněných zastupitelů jsou informacemi o určitelných (identifikovatelných) fyzických osobách. Podle § 8a odst. 1 InfZ platí, že „(1) Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Vzhledem ke skutečnosti, že platná právní úprava ochrany osobních údajů, tj. zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, tzv. GDPR) obecně zakazuje zpracování osobních údajů bez souhlasu jejich subjektů, resp. takové zpracování je možné jen na základě výslovně stanovených výjimek (právních titulů zpracování osobních údajů), přičemž žádná z těchto výjimek nedopadá na požadované informace, nebylo možno žádosti o informace vyhovět.“

Dále se žalovaná odvolávala na náleží Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, přičemž uvedla, že nebyly splněny všechny tam uvedené podmínky pro poskytnutí informace o platu a odměnách zaměstnance, vyžádané na základě ustanovení § 8b InfoZ. Konkrétně uvedla:

„V předmětném případě přitom žadatel v předmětné žádosti neobjasnil, z jakého důvodu by se jím požadované informace měly týkat veřejného zájmu (tj. jaký veřejný zájem převažuje v daném případě nad ochranou práv dotčených osob) a neplatí ani další z výše citovaných podmínek, tj. prokázání jeho role „hlídacím psa“, resp. dozoru veřejnosti.“

Dále žalovaná argumentovala:

„I kdyby nicméně žadatel danou roli zastával, neznamenaloby to, že převažuje veřejný zájem na poskytnutí jím požadovaných informací. Poukázat lze v této souvislosti rovněž na rozhodovací praxi Soudního dvora Evropské unie, akcentující rovněž dopady případného poskytnutí informací o veřejných prostředcích do soukromé sféry dotčených osob. V rozsudku Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010 ve spojených věcech C 92/09 a C 93/09, týkajícím se problematiky zveřejňování informací o dotacích, poskytovaných v rámci podpory zemědělství ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005, o financování společné zemědělské politiky, byla akcentována nutnost pečlivého poměrování transparentnosti poskytování veřejných podpor na jedné straně a nezbytnosti zajistit dostatečnou míru ochrany soukromí a osobních údajů, vyplývající z Listiny základních práv Evropské unie, na straně druhé. Soud přitom akceptoval nutnost ochrany informací dokonce i v případě poskytnutých veřejnoprávních dotací.“

„Podobně v rozsudku ve spojených věcech C 465/00, C 138/01 a C 139/01 z 20. 5. 2003 Soudní dvůr sice uznal obecné právo veřejnosti na informace o prostředcích vynaložených na zaměstnance ve veřejné sféře, ale současně uvedl, že „Je nutné konstatovat, že ačkoliv pouhé zaznamenání osobních údajů týkajících se příjmů vyplacených zaměstnavatelem svým zaměstnancům nemůže jako takové představovat zásah do soukromí, sdělení těchto údajů třetí osobě, porušuje ochranu soukromí dotyčných osob, nehledě na to, jak jsou později takto sdělené informace využity, a je zásahem ve smyslu článku 8 EÚLP.““

Důkazy: Rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 1. 7. 2019 v zákonné lhůtě odvolání, kterým se domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 24. 6. 2019 a příkázání požadované informace poskytnout.

Důkazy: Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Dne 15. 7. 2019 obdržel žalobce prostřednictvím emailové schránky rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2019 vydané jednatelem žalované, Petrem Jurečkou, kterým bylo shora uvedené odvolání zamítnuto a rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2019 bylo potvrzeno.

Důkazy: Rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti

II.

Proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2019 podává nyní žalobce v zákonné lhůtě podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

t u t o

žalobu proti rozhodnutí správní orgánu,

neboť výroky obsažené v napadeném rozhodnutí považuje za **nezákonné**, přičemž nezákonnost rozhodnutí spatřuje zejména v následujících třech důvodech:

a) Žalovaná napadeným rozhodnutím potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí, kdy odmítla poskytnout předmětné informace s odkazem na skutečnost, že poskytnutí takových informací by bylo v rozporu s platnými právními předpisy, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, tzv. GDPR)

K tomuto důvodu žalobce opakuje svůj názor formulovaný již v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalované.

Žádost žalobce se netýkala poskytnutí osobních údajů konkrétních osob. Žadatel jasně ve své žádosti požadoval poskytnutí *souhrnné výše* odměn vyplacených společností Lesní společenství obcí, s.r.o. uvolněným zastupitelům obce, kteří byli členy řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu této společnosti.

Takové penzum informací, lze dle názoru žalobce poskytnout způsobem, který nemusí zasáhnout do osobní sféry konkrétních fyzických osob, neboť lze tuto informaci poskytnout bez zveřejnění osobních údajů beneficentů odměn. Na základě informace o celkové výši odměn za dané období není možné dohledat konkrétní odměnu, která byla vyplacena konkrétnímu zastupiteli.

b) Žalovaná napadeným rozhodnutím potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí a setrvala v názoru, že se na zastupitele nevztahuje zákonná výjimka z ochrany osobních údajů podle odstavce 2 citovaného § 8a InfZ.

Názor žalované, že účast zastupitelů v orgánech obchodních korporací obce nelze považovat za veřejnou nebo úřední činnost, je dle názoru žalobce mylný.

Zastupitel je veřejně činná osoba a veřejný funkcionář. Jeho angažmá v orgánech obecních společností, které jsou 100% vlastněné veřejnoprávní korporací – územně samosprávným

celkem, jsou veřejnou činností. Veřejně činné osoby nebo veřejní funkcionáři požívají v souladu s ustálenou judikaturou Evropského soudu pro lidská práva sníženou míru ochrany své osobnosti a soukromého života, neboť jejich činnost, chování a výroky jsou neustále vystaveny kritickému zkoumání jak veřejnosti, tak tisku (např. v rozsudku ze dne 23. 5. 1991 ve věci Oberschlick proti Rakousku).

Navíc samotný § 8a odst. 2 InfoZ stanovuje zákonnou výjimku z ochrany osobních údajů. Podle výše zmíněného ustanovení povinný subjekt má povinnost poskytnout osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

c) Žalovaná v napadeném rozhodnutí potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí, když konstatovala, že odměny vyplácené z prostředků společnosti 100 % vlastněné veřejnoprávní korporací, nejsou veřejnými prostředky.

Veřejné prostředky se podle komentářové literatury musejí vykládat konformně se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů. Podle § 2 písm. g) a i) tohoto zákona se veřejnými prostředky rozumějí nejen veřejné finance, ale i majetková práva a jiné majetkové hodnoty patřící státu nebo jiné právnické osobě uvedené v písmenu a). Touto právnickou osobou je podle § 2 písm. a) výše citovaného zákona i územně samosprávný celek.

Žalobce závěrem považuje za nezbytné zdůraznit, že InfoZ je provedením čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), zejména pak čl. 17 odst. 4 a 5 Listiny. Listinou zaručené právo na informace lze omezit pouze zákonem, a to pouze za předpokladu, že takové opatření je v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Je neakceptovatelné, a to i dle názoru Nejvyššího správního soudu, vysloveného např. v rozsudku č.j. 1 As 17/2008-67 ze dne 7. 5. 2008, aby docházelo ze strany povinných subjektů k účelovému zužování obsahu ústavně zaručených práv: *„Právo na informace se řadí mezi politická práva jednotlivců. Jeho smyslem je kontrola veřejné správy, resp. povinných osob, mimo jiné též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem.“*

Nad rámec výše uvedené argumentace žalobce dodává, že je spolkem, jehož předmětem činnosti je všestranné prosazování transparentní a odpovědné veřejné správy. Své omezené kapacity využívá především ke snaze kultivovat veřejný prostor v České republice. K prosazování veřejného zájmu a dodržování zákona využívá, mimo jiné, občanské prostředky nápravy, které mu umožňuje právní řád České republiky.

Cílem žádosti o informace bylo vyvrátit, nebo potvrdit podezření, že určitým zastupitelům, tedy veřejně činným osobám, byly vypláceny neoprávněné odměny z obecních společností obce Bystřice nad Pernštejnem. Žalobce měl za to, že účelem vyžádání předmětných

informací je ve veřejném zájmu všech obyvatel obce. Tyto informace se týkají ochrany tohoto veřejného zájmu a žalobce v této věci plnil svou roli tzv. společenského hlídacího psa, ke které byl ostatně zřízen.

III.

Pro účely výpočtu náhrady nákladů řízení právní zástupce žalobce sděluje, že je plátcem DPH. Žalobci nejsou známy žádné osoby zúčastněné na řízení.

IV.

Vzhledem k výše uvedenému žalobce navrhuje, aby soud vydal tento

r o z s u d e k:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 6. 2019 se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 15. 7. 2019 se zrušuje.**
- III. Žalovaná je povinna poskytnout žalobci informace o souhrnné výši odměn, které vyplatila uvolněným zastupitelům obce, kteří byli členy jejího řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu, a to od 1. ledna 2013 do 5. června 2019, a to do patnácti 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- IV. Žalovaná je povinna do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalobci náklady řízení.**